

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا ﴿١٨﴾

18 Kim, dünya hayatının günlük geçici kazancını isterse, istediğimize, sünnetimizin, düzenimizin yasaları içinde, irademizin tecellisine uygun olan kadarını dünyada âcilen veririz. Sonra da, ona cehennemi hazırlarız. Kınanmış ve rahmetimizden kovulmuş olarak orada yanar.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

19 Kim de, âhireti, ebedî yurdu isterse, mü'min olarak kendine yaraşır bir çaba ile âhireti kazanmak için gayret gösterirse, işte onların niyetleri, çabaları, emekleri makbuldür, mükâfatlandırılacaktır.

كُلًّا نُمِدُّهُؤَلَاءِ وَهُؤَلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

20 Hepsine, dünyayı isteyenlere de, âhireti isteyenlere de, Rabbinin ihsanından veririz. Rabbinin ihsanı, sınırlı ve kısıtlanmış değildir.

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَِّلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

21 Lütufta bulunarak, onların bir kısmını rızıkta, servette, güç ve kuvvette, sıhhatte, makam ve mevkide sıradan bir aklın kavrayamayacağı hikmetlere dayalı olarak diğerlerine nasıl üstün kıldığımızı düşün ve araştır. Andolsun ki âhiret daha büyük rütbelere ve makamlarla doludur, daha yüce ve daha çok üstünlükleri vardır.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾

22 Allah ile birlikte başkasını da ilâh sayma. Yoksa kınanmış, yardımından mahrum edilmiş, yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

★ **23** Rabbin, sadece kendisini ilâh tanımanızı, candan müslümanlar olarak kendisine teslim olmanızı, saygıyla kendisine kulluk ve ibadet etmenizi, yalnızca kendi şeriatına bağlanmanızı, kendisine boyun eğmenizi, anaya babaya devamlı iyilikle ihsan ile muameleyi icrası zorunlu kesin bir hüküm haline getirdi. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırlarsa sakın onlara, “- Öf!” bile deme, onları azarlama. İkisine de tatlı ve güzel söz söyle.

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

24 İkisine de, şefkatle, tevazu ile kol kanat ger.

“- Rabbim, onların, beni, küçükken terbiye edip yetiştirdikleri gibi sen de, onlara merhametinle muamele et” de.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

25 Rabbiniz içinizden geçenleri çok iyi bilir. Eğer dindar, ahlâklı, hayır-hasenât sahibi itaatkâr müslümanlar, sâlih kimseler olursanız, Allah çok tevbe edenleri koruma kalkanına alan, çok bağışlayandır.

وَاتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

26 Akrabalara, çevresi çaresi olmayan yoksullara, yolda kalan muhtaç yolcuya, Allah'ın tanıdığı, belirlediği sorumluluğu yerine getir, onların hakkını ver. Malını gayrimeşru yerlerde harcayarak saçıp savurma.

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

27 Mallarını gayrimeşru yerlerde harcayarak saçıp savuranlar şeytanların, şeytan tıynetli ahlâksız azgınların, şeytanî güçlerin kardeşleridir. Şeytan da, her zaman, Rabbine karşı çok nankördür, azgın, inkârı alışkanlık haline getirmiş biridir.